

širokým (zkráceným) ostrším – 192 *taras s berlú* ochranný štít s opěrnou tyčí; s *praporemkem*; tj. na dávání znamení při řízení vozů – 195 *pod vsazením* pod trestem vsazení; *za tři dni* na tři dny

Poznámky ediční

Noviny

Noviny z Kostnice

Lat. text z rkpu Muz. IE 6, fol. 33a, vydal Fr. Palacký, Documenta Mag. Ioannis Hus vitam, doctrinam, causam... illustrantia, Praha 1869, s. 601-602. – Překlad R. Urbánka upravil B. Ryba.

Noviny o kacířství na Kozím Hrádku

Lat. text dochován v rkpu SA v Třeboni N° 179, odkud vydal Fr. Palacký, Documenta Mag. Ioannis Hus vitam, doctrinam, causam... illustrantia, Praha 1869, s. 636-638. Český překlad se závažnými omyly podala A. Pavlů v knize J. Macka, Ktož jsú boží bojovníci, Praha 1951, s. 31-32. – Zde otištěn překlad R. Urbánka upravený B. Rybou.

40 nechtíce: nolentes] volentes *Palacký*

Noviny o bitvě u Domažlic

Zachovány v neúplném souvěkém opise v SA v Třeboni, Hist. 310. Vydal je Fr. Palacký v AČ 6, 1872, 424.

7 k Rýzenberku] k Rzyzenberku *rkp* – 12 přes sto] *przieſto rkp* – 13 někteří] *před tím škrtnuto v rkpe* ny – 17 kardinál] *Cardinal, před tím škrtnuto v rkpe* král – 20 k utištění] *před tím škrtnuto v rkpe* k utěšení těch – 23 zhasiti] *zhaſiti, před tím škrtnuto v rkpe* zhladiti – 25 spomocník] a spomocník *rkp*

Plzeňští do Basileje o Lipanech

Lat. list Plzeňských, poslaný 1. června 1434 do Basileje, zapsán u Šimona Plachého, Paměti plzeňské, Plzeň 1883, s. 37n. Otiskl jej Fr. Palacký, Urkundliche Beiträge zur Geschichte des Hussitenkrieges 2, Praha 1873, s. 414n. a J. Strnad, Listář královského města Plzně 2, Plzeň 1891, s. 365-367. – Z literatury srov. R. Urbánek, Bitva u Lipan ve vývoji poznání historického, Vojenskohistorický sborník III/1, 1934, s. 10. – Překlad R. Urbánka upravil B. Ryba.

Relace

O vzniku táborství

Lat. text z basilejského rkpu A II 34 otiskl K. Höfler, Geschichtschreiber der husit. Bewegung I, Vídeň 1856, s. 528-534. Naše ukázka vynechává tři úseky, ve vyd. na s. 529-530, 531-532 a 533-534. – Literatura: J. V. Šimák, K dějepisectví doby husitské, ČČH 26, 1920, 171n.; J. Macek, Tábor v husitském revolučním hnutí I, Praha 1952 (porůznu). – Překlad R. Urbánka upravil B. Ryba.

Relace zachována v nejúplnější podobě ve čtyřech rkpech Starých letopisů českých z 16. stol., a to v rkpech *G*, *I*, *R* a *T* (viz o nich v poznámkách k Starým letopisům českým zde v 2. sv.). Vydání: Fr. Palacký, Staří letopisové čeští, Praha 1829, s. 480–485 a v Dějinách III/2, Praha 1877, s. 143–149 (podle rkpu *I* a novějšího opisu části vytržené z rkpu *G*); K. J. Erben, Výbor, II, sl. 257–264; Fr. Šimek, Staré letopisy české z rukopisu Křižovnického, Praha 1959, s. 74n. (podle rkpu *G*). – Zatímco vydání Palackého ve shodě s rkpem *I* uvádí relaci jako souvislý celek, rkp *T* shodně s rkpem *R* (vydaným v Šimkově edici Staré letopisy české z Vratislavského rkpu, Praha 1937, s. 39–43) rozděluje její text na dvě části do dvou kapitol, přičemž část první obsahuje závěr relace jako celku.

Naše vydání vychází z rkpu *I* (UK v Praze XIX C 19), který pochází z počátku 16. stol. a svými archaismy i důsledným grafickým členěním (interpunkcí) dostatečně odhaluje původní čtení textu. V různocteních přihlížíme k mladšímu rkpu *T*, k Šimkovu vydání rkpu *R* a k edici Palackého (*Pal*). Rkp *I* téměř důsledně zachovává dlouhé *ie* uvnitř slov a úží *ie* v *i* v koncových slabikách.

Text relace je v rkpe *I* na fol. 224b–229b (podle nové foliace 234b–239b), v rkpe *T* na fol. 94a–97b a 92a–93b.

Nádpis: Tuto se čte... etc. *I*] O smrti kněze Jana z Želiva *Pal*, Ještě šíře se píše o témž knězi Janovi, kazatelovi obce pražské *R*, Širší pamět o témž knězi Janovi, kterak se mu smrt stala *T* – 1 Pro ukrocení *I*, *T*] pro ukrácení *R*; řečí *R*, *I*] lži *T* – 4 pokrytí *I*, *T*] pokrytí úhlavní *R* – 5 jidášském *I*, *R*] jidášskému oukladu *T* – 16 zuostati *I*, *Pal*] ostati *R*, *T*, *Pal*] všickni *R*, *T*, *Pal*] wjijczki *I* – 20 Milý *I*, *R*] Nuže *Pal* – 21 tábořským *R*, *T*, *Pal*] Thaborským *I* – 22 Krasíkuom retunk dáti *I*, *Pal*] Krasíkuov retovati *R*, Krasíkovu retovati *T* – 27 purgmistr *I*, *R*] purgmistr jménem Martin vačkář *T* – 28 Haška *I*, *R*] Haška z Moravy *T* – 29 A jiné *R*, *T*, *Pal*] v *I* omylem opakováno – 31 hajtman *I*, *pod.* *R*] hajtman Hašek z Moravy *T* – 33 staroměstský *I*, *R*, *Pal*] staroměstský Martin vačkář *T* – 42 komu *R*, *T*, *Pal*] k tomu *I* – 47 nebylo *I*, *Pal*] nelibo *R*, *T* – 51 ti *I*, *R*, *T*] tu *Pal* – 53 přijidechu *I*, *R*] sou vsťoupivše přišli *T* – 56 Ještět *I*, *R*, *T*] Jistět *Pal* – 60 zkříče *Pal*] skříče *I*, s křikem vece *R*, *T* – 61 je *R*, *T*, *Pal*] chybí v *I* – 62 mne *I*, *R*] mne málo *T* – 70 pověděv *R*, *T*, *Pal*] powiedl *I* – 74 nebožátky *T*, *Pal*] nebožátka *I*, s nebožátky *R* – 79 mně *I*] domnievaje se *R*, *pod.* *T*; učiniti *R*, *T*, *Pal*] učiti *I* – 100 Potom po malé chvíli... *I*] A po malé chvíli... *R*, *T* (v obou tak počínající úsek zařazen v předcházející kapitole) – 101 chudé sběhše se nemajíc *I*] chudé ponajprv zběhlo se, nemajíc nad sebu *R*, *pod.* *T* – 103 konšelé *I*] konšelé, Petr Věžecký s jinými *R*, *T* – 109 něco s samostřiely a (na *Pal*) několika set v Železné ulici *I*, *Pal*] několik set s samostřiely *R*, *T* – 110 porázeje *I*, *Pal*] porázeje. A v tom se pan Hašek ukryje v Praze, takže potom hledajíce jeho mnohé domy vybili sú *R*, *pod.* *T* s dodatkem: A mnoho měšťanův z Prahy uteklo – 113–114 dobyvše se tam i zjímali sú... osadivše *I*] zjímavše ty některé, jimiž byl rathúz osazen, jinými osadili *R*, *pod.* *T* (v obou následuje zmínka o podrobnostech dobývání radnice) – 114 brzo *I*] chybí v *R*, *T* – 119 přeč *I*] pryč *Pal*, chybí v *R*, *T* – 123 sú mnozí velikým hořem *I*] již mnozí hořem *R*, již mnozí *T* – 131 zamknúti. Pak... *I*] zamknúti. *R*, *T* (v obou následuje líčení represálií proti konšelům, mistrům a jiným měšťanům) – 135 v Skutciech apoštolských *Pal*] v skutch apoštolch *I*

Český překlad lat. relace, tzv. Pašije mistra Jana Husi, zachován v řadě rkpů z 15. stol. a v četných tiscích. Podrobně o těchto pramenech srov. V. Novotný, FRB 8, Praha 1932 (zvl. s. LVIn.); tam i starší literatura a transkribované vydání Pašije (s. 121-149), založené na všech dochovaných rkpech a přihlížející i k dostupným tiskům. Z nejstaršího tisku fototypicky vydal Z. Tobolka, Kališnický Pasionál z r. 1495, Monumenta Bohemiae typographica, Praha 1926; v prepise M. Nedvědová, Hus a Jeroným v Kostnici, Praha 1 1953, s. 153-167. – Autorství Pašije, přisuzované Novotným Petru z Mladoňovic, pokusil se připsat R. Urbánek Vavřinci z Březové (Věstník KČSN 1951, č. 3, s. 23).

Naše ukázka je závěrečná část Pašije a vydání se opírá o rkp NK ve Vídni č. 4519 (A); v různověstných přihlíží především k nejstaršímu dochovanému rkpu, tj. k rkpu téže knihovny č. 4524 (z dvacátých let 15. stol. – B), k nejstaršímu tisku, tj. k dodatku k Pasionálu z r. 1495 (srov. Knihopis č. 10; exemplář Pašije je součástí tzv. Jenského kodexu, nyní v Muz. IV B 24, fol. 41b-46a – J). Pouze na místech, kde se s čtením rkpu B rozchází jeho celkem paralelní rkp téže knihovny č. 4557 (C), uvádíme též varianty z tohoto starobylého rkpu.

Jotaci v krátkých slabikách zachováváme mimo po *j-*, kde se často v rkpe objevuje nenáležitě; přípona přechodníku přítomného *-icz-* vyrovnávána na *-iec-* (např. *stojiece*).

Naše ukázka v rkpe A na fol. 165b-168a; v B na fol. 51a-53b; v C na fol. 136a-139a; v J na fol. 44b-46a; ve vyd. Novotného na s. 139-148; ve vyd. Nedvědové na s. 162-167.

2 řečmi A] věcmi B, J, řečmi *nadepsáno nad* věcmi C – 17 potupenie jeho (*za tím vyškrobáno knih*) A, jeho potupenie B] jeho knih potupenie J; knihy A (*opr. z knyehy*), B, J] knížky C – 21 umieral A, B] *chybí v J*; jest A, B] sem J; mu A, B] mi J – 22 takměř všichni A] takměř vůbec všichni B, (všickni) J – 30 vesele A, B] vesele říkal J; jeho, tu stojiece, dobře slyšeli A] ho, jeho tu stojíce, dobře slyšeti mohli B, (ho, tu stojiece) J – 32 umučen A, B] upálen J; lúka A, B] lúka na obci J – 33 na levé ruce A] *vynech. v B, J*; Gotloben A] Gotleben B, J – 34 na niž mistr Jan Hus... věžel jest A] na niežto mistr Hus... vězal jest na levé ruce B, ...u vězení byl jest J; modléše A, modlil J] dějieše (*-jie- nadepsáno*) B – 36 učil A] učinil B, J – 37 dobře A] dobré B, J; aby A] by B, J – 38 tudiež A, B] *v J chybí*; podšité A, B] podšité s pachami otevřenými J – 41 zpoviedal sě jest A] zpoviedal sě jest a od něho dobrotivě slyšán jest B, zpoviedal se jest dobře před smrtí svú na týden aneb více a od něho dobrotivě slyšán byl J – 42 listu A, J] lístku B; byl jest z žaláře poslal A, *pod. J*] byl jest poslán z žaláře B – 49 jenž tu stáchu A] stojících B, J – 53 které A] který B, J – 56 dobrého A] dobrého, což ste mi učinili B, dobrého, co jste mi učinili J – 61 na šesti místech A, B] na šesti neb na sedmi místech, jedniem nad nártim aneb u hlezna, druhým pod kolenem, třetím nad kolenem, čtvrtým mezi třieslami, pátým na bedrách, šestým v puoli, sedmým pod pažmi a ruce opak J – 62 oboštrívše B, J] *v A nadepsáno wšje nad oboštrzichu*; lúku A] lúku a B, C, J – 63 vtekli A, B] vtekli aneb vrazili J – 63-64 z okolo stojiecích *podle J*] zokol [togeticzich A, okolo [togece B, okolo stojících C – 67 řekl jest katóm A, B, C] vzhlédl jest naň po straně, uchýliv hlavy a zasmáv se, řekl jest s veselú myslí k tomu hlasitě J – 69 tiemto A, B, C] tiemto saživým řetězem J – 70 dvě otěpi A] dvě otěpce B, *pod. C*, dva snopy J – 72 nakladechu A] okladechu B, C, okladli J –

74 mistra Jana A] mistra B, C, J – 76 k nebi B, J] w nebi A – 82 tleskše C, J, pod. B] tlejče A – 83 pryč A] přeč B, C, pryč na stranu J; Mistr A] A mistr B, A mistr Jan J; velikým A, J] vysokým B – 84 nade mnú A, J] nad námi B – 85 Kriste B, J] krzicie A – 86 chtieše křičeti a zpievati A] chtieše zpievati B, zpieváše: „Jenž si se narodil z Marie panny“ J – 88 tři páteře mohl řéci A, B, C] tři anebo dva páteře sřiekati mohl J – 90 přivěšeno (prziwiešjeno s *nadepsaným* azano) za ten řetěz A] přivázáno za ten řetěz B, jako bylo řetězem uvázáno, tak i visalo na řetěze J – 90-91 tělo katové s tiem prknem v oheň přěvrátichu A] katové tělo i s prknem povrátivše žerdmi v oheň vstrčichu B, katové tělo i s prknem postrčivše žerdmi v oheň strčili J – 93 kyjem rozrazichu A] kyjem ji rozrazichu B, C, kyjem rozvrátili J – 94 to zvláště naň vstrčichu A] na ten rožen je vstrčichu B, to zvláště na ten kyj vstrčili J; dřevem obijiechu A] jiným kyjem obijiechu tepuce B, kyjem obíjeli tepuce J – 96 Husova A] *chybí v B, J*; co tu jmějieše, i A] což tu jeho mějieše, i B, co tu jiného bylo jeho i s sukní a J – 97 ctili A, B] jměli a ctili J – 98 spálivše A] spálivše i s tú prstí a s zemí, dosti hluboko ji ještě vykopavše B, spálivše i s tú prstí, s zemí dosti hluboko vykopavše J – 99 uvrhli sú A] vsypali a B, C, vrhli sú a J; památku B, C, J] pomátku A – 101 o smrti A] smrti J – 101-102 kazatele a mistra A] mistra J – 103 jenž mnoho... slyšali A] jenž sú mnoho... slýchali J – 109 konečně A] *chybí v J*; Amen A] Jemuž chvála buď na věky věkoma. Amen J

Petr z Mladoňovic: Pašije o mistru Jeronýmovi Pražském

Pašije byla asi složena pro sborník (tzv. Českou kroniku), obsahující překlad akt kostnického koncilu a jiné dokumenty k dějinám husitství. Sborník se zachoval v rukopisném kodexu gymnasiijní knihovny ve Freibergu (z pol. 15. stol.); pašije Jeronýmova pak ještě v několika starých tiscích. Srov. V. Novotný, FRB 8, Praha 1932 (zvl. s. LXXXn. a XCVn.); tam i starší literatura a transkribované vydání textu Pašije (s. 351-367). Z nejstaršího tisku otiskl fototypicky Z. Tobolka, Kališnický Pasionál z r. 1495, Praha 1926; v přepise M. Nedvědová, Hus a Jeroným v Kostnici, Praha 1953, s. 179-191. – Autorství Pašije, přisuzované Novotným Petru z Mladoňovic, připisuje R. Urbánek Vavřinci z Březové (Věstník KČSN 1951, č. 3, s. 24).

Vydání naší ukázky vychází z rkpu freiberského (A); v různocteních přihlíží k nejstaršímu tisku, tj. k dodatku k Pasionálu z r. 1495 (srov. Knihopis č. 10; je součástí tzv. Jenského kodexu, nyní v Muz. IV B 24, fol. 47b-51b – J), jakož i k dvěma tiskům mladším (z 16. stol.), Muz. 25 E 17 (E) a 36 F 19 (F), jež však už mají četné pozdější změny.

Naše ukázka v rkpe A na fol. 127a-131a; v tisku J na fol. 49b-51a; ve vyd. Novotného na s. 359-365; ve vyd. Nedvědové na s. 185-189.

8 proti A] všecko proti J, F, to všecko proti E – 39 v rozličných J, E, F] rozličných A – 48 chce A, E, F] bude J – 59 jest jemu toho žel A] toho jemu žel J, pod. F – 61 na něho J, E, F] na A – 64 před A, E, F] před *dodatečně opraveno* na po J – 67 jest od nich A, F] jest najprv J, byl od nich E – 77 kněžským A, E, F] kněžstva J – 79 laudenský A] laudunský J, E, F – 87 neodpuštění Hk] neodpuštíje A, neodpuštíje J, neodpouští E – 102 proti J, E, F] *chybí v A* – 111 zlostně J, E, F] žalostně A – 112 v vašem svědomí J, E, F] že vaše svědomie A – 118 odvolanie A, pod. F] odvolávanie J – 119 vymietá] *v A před tím škrtnuto* vytíná; vytíná a vymietá J, pod. E, F

Stč. překlad Husitské kroniky mistra Vavřince z Březové se zachoval v opise Brázdově (Brazidinově) z r. 1619, uloženém dříve v Thunovské knihovně v Děčíně (dlouho nezvěstný, nyní v pražské UK XIX A 50). Překlad sám, dosti neumělý, pochází však asi z 15. stol. (srov. J. Goll, FRB 5, Praha 1893, s. XXXVIIIn.; tam i starší literatura a transkribované vydání textu památky s její lat. předlohou, s. 329-534). – Novočeský překlad Husitské kroniky z lat. textu podává Fr. Heřmanský, Vavřinec z Březové, Husitská kronika, Praha 1954 (s poznámkou o stč. překladu na s. 345).

Vydání našich ukázek je v podstatě převzato z Gollovy edice. Pouze tam, kde vlivem neumělého překladu nebo opisu text nedává smyslu, provedena náležitá oprava přímo v textu a zdůvodněna příslušným citátem z lat. předlohy v poznámkách.

Zcela ojedinělé archaismy hláskoslovné se ztrácejí v naprosté většině provedených změn pozdních.

– O kázání kněze Jana

- V Gollově vydání na s. 360.

– (O počátcích Tábora)

V Gollově vydání na s. 400-403.

1 přivodíme *Urbánek*] přivodíce *Goll* – 3 leckteři v mnohé bludy upadli sou] v mnohých bludův vpadli sou *Goll* (in plures quidam de eorum numero lapsi sunt errores) – 4 přijímaní] *chybí u Golla* (fuit utriusque speciei communio) – 9 věrnou] věrní *Goll* (*asi za starší věrnú*) – 11 s spojeným sobě lidem] (s) spojeným sobě lidem *Goll* (presbiteri cum sibi iuncto populo) – 14 scházejícímu se] scházejícímu *Goll* (confluentem), srov. ř. 17 – 16 vracovali sou se] vracovali sou *Goll* (redeunt) – 18 od měst] (od) měst *Goll*; bratří] přišlo jest bratří *Goll* (přišlo jest *nadbytečně přeloženo za devenirent z předchozí věty* Hec cum ad aures... villarum devenirent) – 23n. celý den... v těch věcech... ztravovali sou] celý den... ty věci ...usilovali sou nebo ztravovali sou *Goll* (totam diem... in his expendebant) – 32 dva a čtyrydce tisíce] dva čtyrydce tisíce *Goll* (XLII milia); několik set a desítek *Heřmanský*] s několika a XX *Goll* (cum aliquot et XX m. spr. centum aliquot...) – 33 bylo] jsouc *Goll* (fuerunt... computati) – 35 rozličně] rozličná *Goll* (multipliciter preparata) – 40 neměly] neměla *Goll* – 43 A obyčejem apoštolským] A vším obyčejem apoštolským se dály *Goll* (sed omnium more apostolorum fuit unum cor); *možno číst též* sedali – 48 v svých] (v) svých *Goll* – 69-70 kámen přitahuje] kámen *Goll* (prout ferrum attrahit magnes) – 71 szření] (s)zření *Goll* – 73 dály se a mnozí urození i lidu] dály se mnozí urození, lidu *Goll* (agerentur et plurimi tam nobilium quam vulgarium sexus utriusque) – 79 mluvících lež] mluvící lež *Goll* (in ypocrisi loquencium mendacium) – 87 byl bludný rozum] rozum *Goll* (fuit erroneus scripturarum intellectus)

– (Bitva pod Vyšehradem)

V Gollově vydání na s. 438-441.

34 ne věrní] nevěrní *Goll* (non fideles)

Literatura vojenská

Vojenský řád Žižkův

Originál tzv. Žižkova vojenského řádu se nezachoval; máme jen opis ze 16. stol. v rkpe Muz. V C 2, fol. 28b-32a (*Muz*). Balbínův přepis z něho pořízený je dochován pod názvem *Constitutio militaris Joannis Zisca* v pražské UK XVII A 5 (spolu s Žižkovou výzvou Domažlickým – *Bn*). – Z vydání uvádíme: H. Toman, *Literní památky, duch a povaha Žižkova*, Věstník KČSN 1893, tř. filos.-hist.-filol. č. 16, s. 18-22 (*Tom*); Fr. Svejkovský, *Staročeské vojenské řády*, Památky 14, Praha 1952, s. 23-27 (*Sv*). – Historický rozbor u J. Pekaře, *Žižka a jeho doba* 3, Praha 1930, s. 222-228.

Zápis je bez data, většinou (Tomek, Toman) bývá kladen do září r. 1423. – Pozdní opis má už jen ojediněle znaky jazyka 15. stol.

15 na robotězích *Tom*] na robotězích *Muz*, *Bn*, *Sv* (*pod. i dále*) – 79 kterou] kderau *Muz* – 83 k hrdlóm popraviti *Tom*, *Sv*] hrdlom proprawiti *Muz*, hrdlem proprawiti *Bn* – 91 městčích *Sv*] Mieſtczych *Muz*, Mieſtczych *Bn*, městských *Tom* – 97 Achanovi *Tom*, *Sv*] Achpriorowj *Muz* (pr *škrtnuto*), Achiorovi *Bn* – 99 zřice *Tom*, *Sv*] zrzidcze *Muz*, *Bn* – 109 kterýž kolivěk *Bn*, *Tom*, *Sv*] kderyž koliwiek *Muz* – 133 chcme *Sv*, *Tom*] *vynecháno v Muz*

Žižkovo tažení do Uher

Jediný rkp, opis Brázdův (Brazidínův) z r. 1619, uložený dříve v Thunovské knihovně v Děčíně (dlouho nezvěstný, nyní v pražské UK XIX A 50). Náš přepis vychází z edice Fr. Palackého, *Starí letopisové čeští*, Praha 1829, s. 57-61 (*Pal*). Přihlížíme také k vydání K. J. Erbena, *Výbor II*, sl. 265-270 (*Výb*).

1 lidi *Výb*] lidí *Pal* – 20-21 jednu stranú... druhú stranú *Výb*] jednu stranu... druhú stranu *Pal* – 28 do zadních vozuov jemu nevskočili. A protož *Výb*] u *Pal* *vynecháno* – 46 že měl jednu stranú obranu *Výb*] že měl jednu stranu obranú *Pal* – 102 pomalu] pomálu *Pal*

Upravený řád Jana Hájka z Hodětína

Jediný známý zápis byl uložen v AMP E II 3, fol. 133n., ale byl zničen při požáru Staroměstské radnice zač. května 1945. Náš přepis se opírá o poslední vydání Fr. Svejkovského, *Staročeské vojenské řády*, Památky 14, Praha 1952, s. 36-42 (*Sv*). Přihlížíme však také k starším vydáním, zejm. k edicím K. J. Erbena, *Výbor II*, sl. 167-176 (*Výb*) a H. Toman, *Husitské válečnictví za doby Žižkovy a Prokopovy*, Praha 1898, s. 422-427 (*Tom*). – Text začíná určením doby vzniku (r. 1413) a jako autora jmenuje Jana Hájka z Hodětína, podkomořího krále Václava IV.; již Fr. Palacký (ČČM 2, 1828, část 1, 29n.) však pochyboval, zda text v dochované podobě vznikl opravdu r. 1413. Do doby po válkách husitských kladl jej H. Toman. Pozdější datování zdůvodňuje také R. Urbánek, Jan Žižka, Praha 1925, s. 69. Naproti tomu J. Goll, *Dva příspěvky ke kritice Tomanova „Husitského válečnictví“*, ČČH 5, 1899, 144n. hájil názor, že opravdu pochází z r. 1413.

26 by kto... kde koli *Tom*, *Výb*] by.. kdokoli *Sv* – 65 a aby jim zase nevracovali *Výb*, *Tom*] aby jim nevracovali *Sv* – 150 s šaty *Výb*, *Tom*] šaty *Sv* – 163 našich *Výb*, *Tom*] všech našich *Pal*, *Sv* – 185 na těch věcech *Výb*, *Tom*] na těch *Pal*, *Sv*